

РЕШЕНИЕ

№ 5955

гр. София, 11.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 09.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **2442** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл.84, ал.3 вр.чл.75, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/. Делото образувано по жалба на П. А. Б. с ЛНЧ 70001847601, гражданин на Русия, [дата на раждане] в Русия, подадена чрез адвокат М. Н. от САК, с приложено пълномощно, срещу Решение №2433/06.02.2023г., издадено от Д. К., зам. председател на Държавна агенция за бежанците, с което на основание чл. 75, ал.1 т.2 и т.4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) е постановен отказ да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска решението да бъде отменено поради съществено нарушение на административно-производствените правила, в противоречие с материално-правните разпоредби и в явно несъответствие с целите на закона. Конкретно излага твърдения за допуснати нарушения на чл.35 АПК и чл.75, ал.2 ЗУБ, счита административният акт за необоснован, доколкото представлявал цитиране на вътрешни и международни юридически актове и принципи на бежанското право, неотнормирани към процесния случай. Основните факти и обстоятелства, наложили на жалбоподателя да напусне Русия и да потърси закрила в България били отбелязани фрагментарно, тъй като били приети за недоказани, респективно несъществени и представени единствено с цел обосновка на подадената от него молба за закрила. Счита съмненията на ответника относно достоверността на бежанската история за недоказани.

От правна страна в жалбата е изтъкнат довод, че бежанското право имало превантивен характер - целял защита от бъдещо преследване, поради което законът не изисквал

съществуването и посочването на конкретни минали актове на такова, а преценката била върху липсата или наличието на основателен страх от преследване или излагане на реална опасност от тежки посегателства за напред. Иска от съда да вземе предвид чл.8, пар.2 от Директива 2011/95 при разглеждането на обстоятелството, дали спрямо молителя има основателно опасение от преследване или дали е подложен от реална опасност от тежки посегателства - държавите членки вземали под внимание общите условия в държавата и личните обстоятелства относно молителя. За тази цел следвало да се гарантира получаването на точна и актуална информация. Също се обръща внимание, че жалбоподателят е категоризиран като лице, което иска да избяга, да се отклони от редовната си военна служба, което счита за изцяло необосновано.

На следващо място в жалбата се оспорва като неправилна и необоснована преценката на органа, че спрямо бежанската история на жалбоподателя са неприложими принципите по чл.9, ал. 1, т.2 и т.3 ЗУБ, погрешната преценка се дължала на факта, че са изложени мотиви единствено относими по т. 3 от цитираната разпоредба и изведени общи аргументи за липсата на заплаха и въоръжен конфликт в Русия. Счита, че изложеното от молителя - поради излагане на реална опасност от тежки посегателства, съставлявало основание по смисъла на чл.9, ал.1, т.1 ЗУБ. Обстановката в държавата по произход следвало да бъде разгледана не само общо, но и в светлината на заявените от търсещия закрила факти и обстоятелства.

Предвид необходимостта да бъде извършено цялостно, всестранно и пълно изследване на твърденията и обстоятелствата, залегнали в бежанската история на жалбоподателя, както и поради необходимост от по-задълбочен анализ на актуалната му обстановка в страната му Русия, в светлината на конкретно заявените от него факти, се иска от съда да постанови отмяната на оспореното решение, като незаконосъобразно и да върне преписката за ново разглеждане и произнасяне от административния орган.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез адв. И. от САК поддържа жалбата, а в ход по същество претендира и нейната основателност. Жалбоподателят посочи пред съда, че не иска да извърши престъпления срещу човечеството, това е неморално и не ненормално, а вероятността това да се случи ако бъде върнат в Русия е 100% от 100%. Не иска да загине и да убива хора, не иска да извършва никакви военни престъпления. Оспорва приетото в оспореното решение, че с подаването на молба за бежанец търси по-добър живот, нежеланието да убиваш други хора не е търсене на по-добър живот в друга страна Иска съдът да отмени решението като необосновано.

Адв. И. в ход по същество определи като превратно възприетото от административния орган, че жалбоподателят попада в категорията "дезертър", позова се на действията на преследване по смисъла на чл.8, ал.5 ЗУБ, която включва и наказание за отказ да бъде отбита военна служба тогава, когато същата би предполагала извършването на военни престъпления. Счита за изяснено от една страна, че Руската федерация действително предвиждала наказателно преследване за отказ да се отбие военната служба, което се съдържало в справките, представени от ответника. Също счита за събрани достатъчно доказателства, че новобранците след много кратка военна подготовка, били изпращани на фронта в реални военни действия - в западните части на У.. Иска от съда да вземе предвид мнението на международната общност относно събития в Буча и Нова К.. По тези аргументи счита, че жалбоподателят изпитвал основателни съмнения, че би могъл да бъде задължен за престъпления по чл.12 ЗУБ. В

този смисъл оспореното решение счита за формално и едностранчиво, не отчитало действителната фактическа обстановка, административният орган е разполагал с актуална информация за страната по произход. Иска от съда да постанови отмяната на оспореното решение като съдът даде задължителни указания по прилагането на закона.

Ответникът, заместник председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, чрез юрк. Г., оспори изцяло жалбата и иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ. Счита решението на органа за правилно и законосъобразно., не били нарушени административно производствените правила спазен бил и материалния закон. Счита, че не са налице предпоставките по чл.8 и чл.9 ЗУБ. От представената справка, актуална към 06.10.2023г. било видно, че наборници не се изпращали да се сражават в горещите точки и не се налагало да отнемат човешки животи, поради което не смята, че опасението на жалбоподателя е основателно.

По делото са приети доказателствата по административната преписка и допълнително представени от страните. В това число допълнително справки относно Руската федерация, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ към 30.05.2023г., към 25.09.2023г. и към 06.10.2023г.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доказателствата по делото ведно с доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт по реда на чл.168 вр. чл.146 АПК, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на жалбата:

Оспореното решение е връчено на жалбоподателя на дата 15.02.2023 г., а жалбата до съда е подадена на дата 28.02.2023 г., с оглед на което е в срок. Оспорването по делото е процесуално допустимо.

По фактите съдът приема следното:

С оспореното по делото Решение № 2433/06.02.2023 г. на заместник -председателя на ДАБ - МС, е разгледана подадената от Б. П. А. молба за международна закрила до българската държава, заведена с вх. № РД -09-1988/18.04.2022 г.

В молбата за закрила е посочено, че жалбоподателят е военно обвързан и получил призовка с искане да се яви пред военния комитет за преминаване пред медицинска наборна комисия за служба в редиците на руската армия, воюваща в У..Счита вонята за престъпна и не иска да воюва с братския народ. В молбата също е посочено, че отказът от военна служба водел до наказателна отговорност, хората с антивоенна позиция били подложени на политически репресии. По тези причини смята, че пребиваването му на територията на Русия е опасно за неговата свобода и живот. Тъй като имал български произход и възнамерявал да подаде документи за получаване на гражданство в Република България по произход, моли да му бъде предоставена възможност за пребиваване на територията на страната.

По молбата за закрила на дата 18.04.2022г. е съставен регистрационен лист. За Б.

П. А., въз основа на представен руски паспорт е вписано при регистрацията, че е [дата на раждане] в Русия, гражданин на Русия, семейно положение - неженен, християнин – православен, което обстоятелство, вписано в регистрационния лист, впоследствие на личното интервю, е отречено. Видно от предоставените данни, майката и бащата на жалбоподателя са в Русия, имал брат, на 26 г. в Германия. Впоследствие на личното интервю за брат си съобщава, че се намирал в С., където очаквал виза за Германия като репресиран на основание, че е изключен от университет след участие в митинг.

Съставена е Евродак дактилоскопна карта.

На жалбоподателя са връчени указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, както и списък на организации, работещи с бежанци, подали молба за международна закрила.

На дата 20.04.2022г. е изпратено писмо до директора на Специализирана дирекция "М" - ДАНС на основание чл.58, ал.9 ЗУБ във връзка с подадената молба за международна закрила от Б. П. А., в отговор на което в писмо от 26.05.2022г. от ДАНС е посочено, че към настоящия момент ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в Република България на лицето, в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

Допълнително по време на интервюто жалбоподателят е представил писмени аргументи и документи, обосноваващи твърденията му и молбата му за закрила, приложени на л. 44 -65 от делото. В писменото изявление е посочено, че националната му самоидентификация е българин, образованието му инженер, магистър по топлоенергия и топлотехнологии. Посочени са причините да иска статут на бежанец / хуманитарен статут: 1) опасност за здравето и свободата поради военна служба от страна на държавата, водеща престъпна бароубийствена война; 2) заплахата от административно и наказателно преследване поради отказ от военна служба в държава, която водела престъпна и братоубийствена война; 3) заплахата от административно и наказателно преследване поради публикувана публична и антивоенна позиция. Изтъкнати са конкретни факти и представени документи - актове за раждане, за наличие на украински и български корени- дядото по майчина линия бил българин, имал роднини в У. по линия на бащата- неговата баба, които се намирили в окупираните територии. Последното посочва и като причина освен другите за негативното му отношение към войната. Представени са повиквателни на л. 47 и 48 от делото от 31 март и 29 април 2022г., адресирани до него, т.е. след като е напуснал Русия. Идентични повиквателни са представени и в хода на съдебното производство - от 20.05.2021г.; 26.11.2022г., 30.03.2023г. и 09.06-.2023г. , които от превода в съдебно заседание е видно, че се отнасят до жалбоподателя, който в съответствие с закона за военната повинност, следвало на конкретната дата и час, посочени в призовката, да се яви във Военния комисариат на Ц. район на конкретен адрес, следвало да носи конкретни документи.

Молителят също е представил и разпечатки от руски информационни сайтове като доказателство за твърдението си, че министерството на отбраната на Руската федерация признало наличието на военно служещи на срочна служба на територията на У., като факт за наличието на такива военно служещи на срочна служба на потъналия на 14 април крайцер М. – статия на DW; представя статия за руски войник на срочна служба от 09 май, който се предал – разпечатка от руски медиен

сайт, статия от Комитета на войнишките майки с довод за принуждаването на военно служещите да подпишат договор за военна служба, не били открити факти за отмяна на тази практика в руската армия.

Относно заплахата от административно и наказателно производство, молителят е посочил чл. 328 от Наказателния кодекс на Руската федерация и въведен нов чл. 207.3 (л. 54 и 57 от делото), позовал се и на статия за прилагане на новия закон (разпечатки л.62 и л. 63 от делото).

Също се позовал на статия за 49-тия ден от войната в У. на BBC на руски език, за посещение на главния прокурор на международния трибунал в Х. в украинския [населено място] и изявлението му за извършено чудовищно престъпление.

За личното си положение молителят е посочил, че е музикант, но имал публика в Русия, излъчвал и продължавал да излъчва "опозиционна позиция" по отношение на руската власт. Представя песен от 2019 г. в превод на български - с начални думи "Русия, това е кръв по ръцете ми", представени са снимки от протести с дати 23.01.2021г, л.60-61 от делото и разпечатка от сайт free.navalny.com. По твърдението, че има група „Нощна лента“, е представил също разпечатка от сайтът, съдържащ графика и посоченото наименование,, както и текст на руски език, който видно не съдържа изявление срещу войната в У. или срещу властта в Русия, или срещу президента П., доколкото такива думи липсват.

Представено и обръщение относно молителя от Общество "За свободна Русия" чрез Г. В. Г., негов председател. В същото се посочва, че П. в Русия се е занимавал с музикална и опозиционна дейност, той създаде музикална група "Нощна лента", който последователно се противопоставяла на политиката на режима на П. и срещу войната в У.. Също се посочва, че молителят е военно задължен по руския закон и ще бъде такъв до 2025г. ,когато ще навърши 27 години.На основание норми от Женевската конвенция за бежанците, счита за очевиден факта, че П. се нуждае от международна закрила. Също е посочено, че на 24 септември 2022г. президентът В. П. подписа пакети от поправки в наказателния кодекс, които въвеждали понятията "мобилизация", "военно положение" и "военно време". Новият закон предвиждал наказание до 10 години затвор за "доброволно предаване", също така затагнал отговорността за неизпълнението на военни заповеди, съпротива срещу началника на военната служба, нарушаване на правилата за службата, дезертьорство, укриване от служба, загуба на военно имущество, ако са били извършени по време на военно положение, по време на война или в условията на въоръжен конфликт или военни действия. Също е изтъкнато, че на 21 септември 2022г. президентът обявил частична военна мобилизация, а по-късно министърът на отбраната уточнил, че по време на частичната мобилизация в Русия се планира да бъдат привлечени 300 000 души във въоръжените сили за участие във военните действия на територията на У.. Също е посочено, че музикалното творчество и обществената гражданска позиция на П. са в опозиция на сегашното правителство на Руската федерация, което следователно носело рискове от наказателно и административно преследване, както и заплахата за здравето и живота му. На дата 11.10.2022г. с Б. П. А., е проведено лично интервю. На зададените му въпроси е заявил, че е българин, неговият дядо бил българин и месец август 2022г. подал документи за българско гражданство. Видно от представена разпечатка от сайта на министерството на правосъдието пред съда, процедурата не е приключила и е на етап съгласуване.

На въпрос каква религия изповядва е заявил, че не е религиозен. Напуснал Русия през март 2022г. със самолет до И., след това с автобус пристигнал в България в началото на април 2022г. с туристическа виза. На въпрос каква професия има е отговорил, че е инженер по топлотехника и топлоенергетика. В Русия живеели родителите му, две баби и един дядо, имал брат в С., който чакал виза за Германия като репресиран, бил изключен от университет след участие в митинг. Б. П. А. не е членувал в политическа партия или организация, не е бил член на въоръжена групировка. Като причини да напусне Русия на личното интервю е изтъкнал следното: мобилизация във връзка с войната, представил е копие на призовка – л. 47 и 48 от делото. Също е посочил, че е човек с активна гражданска позиция, също е певец, в Русия призовавал да се участва в митинги, неговата позиция била насочена срещу сегашната политическа власт в Русия и категорично против войната в У., противник бил на всякакви политически репресии, извършвани от официалната власт в Русия, против убийството на руски граждани (политически личности) извън Русия. На въпрос дали открито е заявявал своята позиция е отговорил, че много пъти е заявявала в социалните режи както преди войната, така и след това, писал и противодържавни песни, той бил поет и композитор. За причините, по които не иска да бъде мобилизиран, е посочил, че са три: първата, имало разпоредба на Женевската конвенция, ако бил на военна служба можело да извърши престъпления срещу човечеството, можело да бъде изпратен в анексирани територии, където се водели активни военни действия. Втората причина - изобщо не искал да влиза в армия, която извършвала геноцид над съседен народ, и третата - при отказ да се явиш в армията, носиш наказателна отговорност до 10 г. затвор. На изричен въпрос дали лично е бил заплашван в Русия, е отговорил отрицателно, също не е бил задържан, арестуван, не било упражнено срещу него лично насилие, но се случвало на митинги да получава удари от представители на властта, които охранявали митингите, което не е, документирано. Срещу молителя не било възбудено съдебно дело, не е бил осъждан. Срещу него съществувала опасност от политическо преследване заради неговата активна гражданска позиция. Исква от българската държава правото да живее тук докато получи българско гражданство и по възможност да си открие банкова сметка.

По административната преписка е приобщена справка МД -836/20.12.2022г. на Дирекция "Международна дейност" на ДАБ, на която органът се позовавал в мотивите на решението си.

В оспореното решение органът е посочил, че в производството по

молбата молителят е представил кратка автобиография, включваща причините да бъде предоставена международна закрила, документи за военната повинност, снимков материал от протестни митинги, интернет извадки относно наказанията за лица, отклонили се от военна служба, както и обръщение от руски гражданин Г., председател на Обществено движение "за свободна Русия". Относно бежанската история в решението е изложено, че през месец март 2022г. легално със самолет е напуснал Русия за Турция, българската граница пресякъл също легално с автобус в началото на април същата година с българска туристическа виза. В решението е прието, че молбата за закрила е мотивирана с нежеланието да бъде мобилизиран - посоченото в хода на личното интервю, че ако изпълнява военната си служба можело да извърши престъпления срещу човечеството, можело да бъде изпратен в райони на военни сражения, не искал да влиза в армия, която извършвала геноцид на съседен народ, грозяла го опасност от 10 г. затвор. Другата обсъдена причина в решението е заявеното за активната му гражданска позиция в Русия, бил и певец, в Русия призовавал да се участва в митинги, неговата лична позиция била насочена срещу сегашната политическа власт в Русия; при участието му в протести се случвало да получава удари от хората, които охранявали мероприятията. Също органът се е позовал на изявленията на молителя, че не е бил съден, осъждан, не е бил член на политическа партия, не е бил задържан или арестуван.

В мотивите на оспореното решение органът е формирал извод, че при така установената фактическа обстановка в хода на административното производство, не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец. От представените факти не можело да се направи извод за наличието на основателни опасения от преследване, липсвали заявени опасения за сигурността и правата му по изброените в чл.8, ал.1 ЗУБ, в доказателствата по преписката не се откривали основания, относими към посочената разпоредба. Твърденията за отказ да отслужи редовната си военна служба поради "неприязън" към нея и от страх за живота му са обсъдени като относими към пар.168 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН, и определен като лице, което е дезертирало от военна служба.

Също органът е приел за голословно твърдението, че бидейки част от руската армия ще извършва престъпления спрямо човечеството, нито една от двете страни в конфликта, макар и да имало цивилни жертви, не била обвинявана официално в престъпления спрямо човечеството.

Относно довода, че в Русия имал активна гражданска позиция против сегашното управление на страната е прието, че също не обуславя извод,

че е преследван по причина на изразеното политическо мнение., тъй като никога не е задържан, арестуван или предупреждаван във връзка със своите предполагаеми антиправителствени действия. В конкретния случай нямало какъвто и да е "интерес" от страна на официалните власти спрямо руския гражданин, напуснал е страната си безпроблемно. Сегашната политическа класа в Русия е управлявала страната от дълги години, но жалбоподателят не е напуснал страната си по-рано, това е направил едва когато Русия е нападнала У. и е намерил удобен начин да легализира молбата си за международна закрила. Представеното писмо от организацията "За Свободна Русия" не следвало да бъде прието като документ, доказващ твърденията на кандидата, по съображение, че на проведеното интервю е заявил, че в ДАБ - МС ще пристигне документ относно него, но не е бил сигурен как точно се казва организацията, а след справка в телефона си е посочил името ѝ. От тези данни е формиран извод, че молителят е проявил незаинтересованост да научи името на организацията, издала въпросния документ, като единствената цел на изготвянето на писмото била да придаде легитимност на представената бежанска история.

Органът се е позовал и на думите на молителя на интервюто, че от Република България иска правото да живее тук, докато получи българско гражданство, от което можело да се направи извод, че представената бежанска история не обуславяла предоставянето на статут на бежанец, нейната единствена цел била да легализира престоя на чужденеца в България до евентуалното получаване на българско гражданство.

Също в оспореното решение е направен извод, че спрямо молителя не се установява да е осъществено преследване по смисъла на чл.8, ал.2- ал.5 от ЗУБ., както и риск от бъдещо такова. Единственият възможен извод в случая е, че като е наясно с общоизвестни факти за политическата обстановка в Русия, кандидатът е намерил удобен повод да представи своя бежанска история. По тези причини е приел, че искането му за предоставяне на бежански статут следвало да бъде отхвърлено.

От изложената фактическа обстановка е прието също, че за руския гражданин не са налице предпоставките по чл. 9, ал.1 ЗУБ, в това число и на основание данните за актуалната обстановка в Русия по справката към 20.12.2022г. на Дирекция Международна дейност към ДАБ. Според органа макар Русия да изпитва проблеми с утвърждаване на върховенството на закона и налагане на демократични порядки, страната не била в състояние на въоръжен конфликт, цялостната оценка на ситуацията в страната въз основа на общоприетите критерии и дефиниции, не позволявала тя да бъде определена като достигаща

границите на въоръжен конфликт, такъв в Русия не съществувал, не следвало да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход, чужденецът би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. Формиран е и общ извод, че за него не съществувал реален риск от тежки посегателства по чл.9, ал.1 ЗУБ, А предвид семейното му положение е прието и неприложимост на основанията по чл.8, ал.9 и чл.9, ал.6 ЗУБ, посочените от кандидата лични мотиви за желанието му да живее в Република България не можело да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл.9, ал.8 ЗУБ.

Пред съда жалбоподателят представи в превод писмо, адресирано до П. А. Б., според което от Военният комисариат многократно са изпращани призовки и информационни писма, задължаващи го да се яви във военния комисариат, както и предупреждение за това, че нарушава изискванията на чл.10 и чл.31 от Федералния закон от 28.03.1998г. № 53 "За воинските задължения и военната служба". Поради неявяването му било образувано административно производство във военния комисариат и изпратено съобщение до ОМВР за предаване на гражданина, "обръщението" било изпратено до командира на взвода на патрулно караулната служба и полицейски началник за установяване на действителното местоположение, осигуряването на мерки за задържане и принудително довеждане на заседанието на повиквателната комисия. Също е посочено, че военният комисариат е пледирал пред конкретна прокуратура за предприемане на надзорни мерки по въпроса за неизпълнението на изискванията на Закона и привличането му към наказателна отговорност в съответствие с чл.328, ал.1 от Наказателния кодекс на Руската федерация. За да предотврати разглеждането на въпроса за образуване на наказателно дело, трябвало незабавно да се яви във военния комисариат в конкретен кабинет. Посоченото писмо е от дата 02 май 2023г. Същото е представено в копие и допълнително във вид, за който се твърди, че е оригинал - цветни печати и саморъчни подписи. Видно е, че това писмо не е изготвено с обозначение на институциите, които го издават в горната част, нито са посочени изходящ номер и дата на издаването му и другите елементи на писмата от същите институции, представени от самия молител в хода на административното производство - л.47 и 48 от делото. Видно е, че тези писма съдържат и герб, обозначение на ведомството, каквито няма в представеното копие и писмо. Съдът указва и различия в обозначението на органите, които го издават съгласно превода и представеното писмо.

Ответникът оспори истинността на този документ по реда на чл.193 ГПК и поиска от съда да назначи експертиза относно печатите. В рамките на откритото производство по чл.193 ГПК, бяха изслушани свидетелските показания на майката на жалбоподателя относно начина получаване на писмото. В изявление в съдебно заседание на 17.07.2023г., адв. И. заяви, че родителите на жалбоподателя са пристигнали в България и донесли лично писмото в оригинал, те не били лица, търсещи закрила.

Свидетелката и майка на жалбоподателя - Л. М. М., която родствена връзка се установи от приетия като доказателство акт за раждане, заяви пред съда, че въпросният документ „е донесен в къщи“, но не може да каже дали от лица от комисариата или от полицията. На въпроси относно изпращането на войници на срочна служба, заяви, че можело да бъдат извикани за военни действия. За властите заяви, че първо казвали, че няма мобилизация а след три дни приемали обратното решение, затова невъзможно било да се чувстваш сигурен, а ако се окажеш в армията, не можело да се откажеш и ще ти се наложило да убиваш други хора. Жалбоподателят се е включвал в митинги, видимо по пример на родителите си, започнали от 11-та година. Тъй като жалбоподателят бил инженер, свидетелката смята, че от него точно ще имали нужда на фронта, не знае точно къде ще го изпратят, той имал добри здравословни показатели, и най-вероятно ще е на първа линия.

С изрично определение по делото, на основание ограниченията за събиране на информация по молбите за международна закрила, предвидени по чл.30, буква б) от Директива 2011/95, транспонирани в чл.63, ал.5 ЗУБ, по подробно изложени съображения, съдът е отхвърлил искането за допускане на заключение за експертно изследване на документа, съдържащо и искане за събиране на информация за органи на министерството на отбраната на Руската федерация – относно печатите и длъжностните лица, с оглед необходимостта от сравнителен материал за изследването. Съдът е приел, не само невъзможност да се съберат доказателства за да бъде извършено експертно изследване на оспорения документ, но допускането на такива доказателства ще бъде в противоречие с изискванията за събирането на информация по молбите за международна закрила по посочените разпоредби, в това число и по съображение, да не се разрие местонахождението на търсещото закрила лице, съдът е отхвърлил искането за експертно изследване на документа.

Предвид изложеното и поради невъзможност да бъде извършена проверката по реда на чл.194 ГПК за истинност на документ – сравняването му с други безспорни документи, предвид съдържанието на документа и и всички други обстоятелства, съдът не цени така

представения документ като издаден от държавни органи на Руската федерация. Данните, свързани с военната служба в руската армия, за административно производство срещу жалбоподателя и предаването му за наказателно производство, са противоречиви, видно от съдържанието на самия документ. Буди изключително съмнение текстът в писмото, че незабавното явяване пред военната комисия освобождава от наказателна отговорност. Това твърдение е в противоречие с изложеното в същото писмо, че военната администрация е пледирала пред прокуратурата за прилагане на надзорни мерки и привличането му към наказателна отговорност в съответствие с чл.328, ал.1 от Наказателния кодекс на Руската федерация, поради което неясно как при явяването му незабавно пред военния комисариат ще предотврати въпроса за образуване на наказателно дело, след като прокуратурата вече е била уведомена преди писмото. Майката на жалбоподателя не заяви след получаване на писмото, да са обезпокоявани от властите във връзка с местонахождението на сина им, което следвало да бъде установено. В случай, че данните в писмото са достоверни, то е малко вероятно органите на властта да са предприели само връчване на призовки на жалбоподателя на адреса, на който живеят и родителите му и да снемат данни за местонахождението му. Не може да се направи и друг извод от твърденията на жалбоподателя още в хода на производството пред ДАБ за изменения в руския закон относимо и към опростяване на призоваванията. Прави впечатление и различното обозначаване на закона в процесното писмо с „№53 ФЗ“, а съгласно справките на Дирекцията при ДАБ, точното наименование на закона е „№ 53-FZ“.

От представената и приета като доказателство по делото от страна на жалбоподателя Справка за актуалната ситуация и правата на човека в Русия в контекста на войната в У., изготвена от неправителствената организация Център за правна помощ – Глас в България, е видно, че на 11 април 2023г. Държавната дума е приела закон, който въвежда нова електронна система за мобилизация, която ограничава опитите за избягване на мобилизация. Мобилизацията вече следвало да се извършва чрез централизирана система, съдържаща електронна база данни с информация за всички потенциални наборници. При пропускане или дори игнориране на електронна повиквателна, фундаментални човешки права на лицата ще бъдат ограничени след седем дневен срок: възможността за пътуване в чужбина и русия, да се извършват сделки с недвижими имоти, да се регистрират юридически лица от тези физически лица, да се ползват банкови заеми и дори в някои случаи да се получава шофьорска книжка. Спрямо такива лица и за да ограничи бягство от военна служба, през май

2023г. Държавната дума приела и ограничение да напускат държавата нови основания за обявяване на невалидност на някои лични документи, от държавните институции. След уведомлението за ограничаването или получаване на повиквателната, лицата вече били длъжни да предадат паспортите си на издалия ги орган. След като тази мобилизацията следвало да се извършва вече по тази система, т.е след април 2023г., то остава неясно защо процесното писмо е връчено на адреса по местоживееене на жалбоподателя, а не по електронната система за мобилизация. При действието на посочените ограничения, цитирани в справката на фондацията, и то към датата на писмото, то няма разумна причина защо по отношение на жалбоподателя, като подлежащо на наборна военна служба лице, което не се явява на връчените му повиквателни, както е посочено в обсъжданото писмо, да не бъдат дори цитирани действащите ограничения на правата му, сред които и задължението му да върне паспорта си. Видно от всички представени по делото справки за ситуацията в Русия, през май 2023г. също е обявена мобилизация на наборници.

По изложените съображения, макар и да е невъзможно съдът да извърши дължимата проверка на оспорения документ, както изисква чл.194, алр.1 ГПК – чрез сравнение с безспорен друг документ, въз основа на всички данни по делото, относими към съдържанието му съдът формира извод, че същият не следва да бъде ценен като доказателство по делото. По изложените съображения, изнесените в него данни не са достоверни, преценени с оглед на такива от достоверни източници. При този извод, представената бежанска история не следва да се кредитира с доверие. Въпреки това, съдът намира, че следва да обсъди всички относими основания, произтичащи от твърденията му.

Твърдението на жалбоподателя, в това число и пред съда, че ако бъде върнат в Русия, непременно ще бъде изпратен на фронта в У., съдът приема същите за недоказани въз основа на публичната информация от справките на Дирекция Международна дейност - ДАБ, последната към 06.10.2023г., в това число в справките са анализирани статиите, на които жалбоподателят се позовавал в хода на административното производство.

В справката на Ф. за ситуацията на правата на човека в Руската федерация към март и юни 2023г., се сочат нарушения на международни норми при настъплението на руските войски в У., в това число се цитира и ситуацията в [населено място] след възвръщането на контрола от украинската власт, за което се позовава на доклад на Върховния комисар на ООН. Цитирани са и данни същевременно, че руското военно командване предпочитало да използва като войски на

първа линия набраните военнослужещи от етническите малцинства, данни за Ч.. По заповед на лидера на тази република, в У. били изпратени няколко чеченски военни единици. В справката на Дирекцията на агенцията, са изнесени доста подробни данни и разграничения какъв е съставът на руските войски в У., дадени са значителни подробности за хронологията на военните събития и участието частната военната групировка „В.“ от руска страна. Справката на фондацията не обхваща в пълнота данни по всички основания, на които жалбоподателят основава бежанската си история и за които следва ад бъдат събрани доказателства. Въз основа и на двете справки обаче следва да се приеме, че в Русия не е обявена всеобща мобилизация, действа закона за военните задължения и военната служба към датата на приключване на устните състезания по делото.

В справката на фондацията е посочено, че изброеното можело да се промени всеки момент, предвид динамиката на военновременната обстановка, акцентът е върху извършени военни престъпления в У. от руските войски. Безспорно е - от данните в справките на Дирекцията при ДАБ, че доброволно е възможно участието на военнослужещи по договор като част от руската армия във военни действия в У.. Твърдението на жалбоподателя, че ще бъде принуден да извършва военни престъпления на фронта в У. ако бъде върнат в Русия, е обусловено на първо място от преценката дали е възможно да бъде изпратен в У. като наборен военно служещ принудително от държавата, против неговата воля и без възможност да се освободи от такова задължение в съответствие с изразеното от него нежелание да участва във военните действия. По тези въпроси съдът приема за установено следното:

1) Относно характер и особености на военната служба в Русия съгласно Федералния закон № 53-FZ от 1998г. относно военните задължения и военната служба, руските граждани от мъжки пол между 18 и 27 години подлежат на наборна военна служба , от 2008г. срокът на наборната военна служба е фиксиран на 1 година. За руските граждани изпълнението на военната служба се извършва чрез повиквателна. Не се твърди, че жалбоподателят е негоден за военна служба, в закона се съдържат и основания за освобождаване от военна повинност на определени граждани, както и категории граждани, които не подлежат на военна служба : изтърпели наказание "задължителен труд"поправителен труд и ограничаване на свободата, задържане или лишаване от свобода, лица с криминално досие, което не е заличено и лица, с образувано следствие или досъдебно производство или чисто наказателни преписки,

предадени на съда за разглеждане. Също е предвидено и право на отсрочка за студентите за период, еквивалентен на обучението им.

В справката също е обсъдено (л. 188 от делото) че през 1993 г. в Конституцията на Руската федерация е прието чрез всенародно гласуване правото на руските граждани да заменят военната си служба с алтернативна гражданска такава, в съответствие с миротворчески, философски и морално-етични, политически или религиозни убеждения. към алтернативната гражданска служба можело да бъдат насочени само годни за военна служба граждани или годни с незначителни ограничения. В справката е посочено, че алтернативната военна служба се регулирала от Федералния закон, обсъден е и срокът на алтернативната гражданска служба за руски граждани - 21 и 18 месеца в зависимост от организацията, в която служат.

От тези данни следва, че поради възгледите си и нежеланието си да служи в руската армия, жалбоподателят е възможно да отбие военната си повинност чрез алтернативна военна служба, като полага труд като служител от цивилния персонал на въоръжените сили или като служи в органи, подчинени на федералните органи или на изпълнителната власт в Русия.

2) По въпроса подлежат ли на наказания лицата, които отказват военна служба и какви са въпросните наказания, посоченото по-горе за данните от справките на Ф. – за завишени мерки, се потвърждава изцяло. В справката на Дирекцията при ДАБ е посочено, че след обявяване на частична мобилизация на 21 септември 2022 г. Държавната Дума е предприела законодателни мерки, свързани със завишена отговорност за престъпления против военната служба, обсъдени са сроковете на наказанията лишаване от свобода, в това число и за дезертьорство или мобилизация. Изрично е посочен и цитиран адвокат, че според руските военни правила, военнослужещите, които отказват да се сражават в У. могат да бъдат уволнени, но не можело да бъдат наказателно преследвани, но при обявена пълномащабна война, правилата били съвсем различни. Настоящият статус на войната в У. давал право на руските военни законен път да откажат участие.

3) Според данните в справката, на наборните войници е забранено да служат в чужбина, включително в У.. На 09 март 2022г. министерството на отбраната на Руската федерация признало, че някои новобранци са изпратени в У., преди това президентът П. отрекъл такава информация, говорителят на президента съобщил, че е разпоредено разследване и

наказание за длъжностните лица, допуснали това. В справките на Дирекцията са обсъдени периодичните заповеди за увеличаване на целевия размер на армията, последно през септември 2023г. Същевременно са изнесени редица данни, че в У. се сражават професионални и договорни войници заедно с членове на частни охранителни и военни компании, както и мъже, вербувани от самопровъзгласилите се Донецка и Л. народни републики. Руските военни служби засилвали усилията си за привличане на професионални войници, призовки получавали руснаци, които са служили в армията и имали боен опит. Това била основната тема на руски сайт VK, цитирани са изказвания в този сайт, сред които и на А. Г. – адвокат в същия смисъл. Цитирана е и О. П., ръководител на организацията "Майки на войници от С. П.", която организация е цитирана и в статия, представена от жалбоподателя. Според Пармонова властите сега се свързвали директно с компаниите със списък на служителите, които призовават. Въпреки това, военните служби не принуждавали никого да подпише договор. Според руската служба на ВВС, руското министерство на отбраната е изпълнило уебсайтове за работа със свободни места предлагайки възможности за присъединяване към армията чрез изгодни краткосрочни договори и на хора без боен опит.

4) В справките на дирекцията е обсъдена подробно ролята на ЧВК В. във войната в У., изиграла според източниците, значителна роля за руското нахлуване в У.. Според А. К. от Фондация К., руснаците може да подкрепят конфликта, но всъщност не искат да се сражават, общата мобилизация щяла да доведе до големи загуби на необучени войници. Друг анализатор - О. И. е заявил, че няма скрита мобилизация в смисъл на принудително призоваване за участие във бойни действия в У.. Не можело да се изключи обявяването на обща мобилизация за в бъдеще, но такова решение можело да превърне пасивните поддръжници на войната в активни противници, а ръководството на Русия се пазело от подклаждане на народно недоволство. Мобилизационната готовност на Руската федерация включвала обучение за съвременно изпълнение на мобилизационните планове, а нивото на мобилизационна готовност зависело от прогнозираната военна заплаха, характера на военния конфликт. Разгледани са елементите на руската военна доктрина. От началото на руската инвазия в У., руското правителство все още не е обявило обща мобилизация на населението. Последният ежегоден полугодишен наборен цикъл (при два годишно – пролетен и есенен), съгласно указ от 29 септември 2023г., ще набере 130 000 военнослужещи за руската армия от октомври до декември 2023г. Руският заместник

началник на Главното мобилизационно управление на Генералния щаб на руските въоръжени сили контраадмирал Ц. е заявил, че Русия няма да изпраща наборници във войната в У. и , че наборниците ще служат 12 месеца.

При така изложеното за данните от публични източници, в това число и независими, медии, на които жалбоподателят се е позовал, не може да се приеме за безспорно доказано, че към момента на устните състезания по делото ако Б. П. А. бъде върнат в Русия като наборен военнослужещ, ще бъде изпратен като част от руската армия непременно в У. и против неговата воля, без възможност да откаже служба в У., при условие, че е възможно по негова воля.

Що се касае до отношението на правителството към лицата, които участват в митинги и протести, и лицата, изразяващи опозиционни възгледи и идеи в социалните мрежи, то показателно е заявеното от майката на жалбоподателя, че с баща му още от 2011 г. участват в такива изяви, по техен пример и жалбоподателя, но не сподели да има последици, като описаните в справката на Ф. за член на семейството. Изрично е заявеното от жалбоподателя - не е арестуван, нито заплашван, срещу него няма образувано каквото и да е производство във връзка изразена гражданска позиция или участие в протести. Също вслучай, на преследване от властта, то е съмнително как официалните власти биха позволили легалното напускане на страната.

За критики срещу органи на властта, изразени в социалните мрежи, има данни за претърсване на къщите на главния редактор и журналистка в "Проект", роднини и други членове на семейството и в ден, в който изданието е възнамерявало да публикува данни за корупция от министъра на вътрешните работи. OVD -info съобщавал, че власите са започнали разследване срещу лица от изданието по обвинения в наказателна клевета, свързани с излъчен през 2017 г. документален сериал, който свързвал президента с бизнесмен, заподозрян за връзки с мафията, тези лица били включени в списък с чуждестранни медийни агенти, а "Порект" - в списък с нежелани чуждестранни организации от министерството на правосъдието. Още през 2021 г. са въведени няколко закона за ограничаване на споделянето на съдържание в интернет и същите били използвани за налагане на глоби на протестиращи, които публикували политически материали онлайн, правителството следяло използването и съдържанието на интернет, като по-голяма вероятност за налагане на мерки от страна на властите съществувала в Н. и С.. От тези данни следва, че и след приемането на законите за ограничаване на

споделянето на съдържание в интернет, жалбоподателят се е намирал на територията на Русия и по твърденията му е извършвал действия, които са преследвани от властите. Същият обаче не е попаднал в обхвата на мерки от страна на властите, както твърди самият той. Следователно, дори и да са отправяни от него призови за участие в митинги и публикацията през 2019 г. на песента му - като опозиция на властта, спрямо него не са приложени санкции от властите, не е бил подложен на преследване. Няма данни за риск такива да бъдат приложени в бъдеще, предвид, че не е изразено отношение на властите до сега, нито има проявен интерес след като е напуснал Русия. И. е заявил, че не е членувал в политическа партия. При тези обстоятелства, следва да се приеме за недоказано да има вероятност или риск, че при връщането му в Русия жалбоподателят е възможно да бъде подложен на описаните в справката на Ф. последици, прилагани от властите - арест и повдигнато обвинение за насилие срещу полицейски служители като участник в протести.

Изложените факти и обстоятелства до тук обуславят извод, че действително и към приключване на устните състезания по делото не са налице каквито и да са основания, свързани с приложимост на чл.8, ал.5 ЗУБ, жалбоподателят няма да бъде принуден против волята си да участва във войната в У. като наборен военнослужещ, нито е преследван и няма риск от преследване заради участието му в митинги и протести против правителството или публикации от него в социални мрежи, нито има данни, че заради дейността му като музикант, поет и композитор, е преследван и има риск да бъде преследван в бъдеще. В случай, че действително е изпитвал страх от преследване, е могъл да напусне страната си още през 2019г., когато твърди, че публикувана неговата песен за Русия и против властта.

Правилни са изводите в оспореното решение за дискредитиране на писмото в подкрепа на молбата на жалбоподателя, представено от движението "За свободна Русия", предвид че жалбоподателят изглежда няма каквато и да е съпричастност към дейността на организацията, дори не е бил сигурен за името ѝ. Писмото поради това правилно е преценено като съставено единствено с цел да придаде легитимност на представената бежанска история. Друго не следва и от данните, събрани в хода на съдебното производство.

Правилно въз основа на всички данни за наборната военна служба в Русия и за личното положение на жалбоподателя - като лице, подлежащо на наборна военна служба предвид възрастта му и твърдението, че не е отбил такава, че същият следва да бъде преценен

като лице по пар.168 от Наръчника по процедури и критерии, като личното му положение не съставлява основание да се поради като бежанец поради преследване на основанията, посочени по чл.8, ал.5 ЗУБ, твърденията за обратното не са достоверни поради всичко обсъдено до тук.

Що се касае до общата обстановка в Руската Федерация, страната по произход на жалбоподателя, на основание данните за гражданството му и , че е живял в тази страна до напускането ѝ през 2022г., то няма промяна от приетото в оспореното решение - страната не се намира в състояние на вътрешен въоръжен конфликт или военни действия на територията на самата страна, няма основание нито за приложение на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ нито данни за заплахи и обстоятелства по т.1 и т.2 от разпоредбата, както правилно е преценено в оспореното решение ,в това число въз основа на заявеното от самия жалбоподател. Твърденията за необоснованост в тази част, не са подкрепени с конкретни обстоятелства и данни, които са относими , но не са обсъдени. Няма и данни, които да обосновават приложимост на която и да е от другите хипотези за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут по чл.8 и чл.9 ЗУБ, както правилно е прието в оспореното решение. Действително, преценени в съвкупност, всички обстоятелства за жалбоподателя и обстановката в страната му по произход сочат на извод, че производството за предоставяне на международна закрила е използвано с цел да се узакони престоя му в страната - и възможността да открие банкова сметка, докато приключи производството по молбата му за българско гражданство. Посоченото производство към датата на устните състезания не е приключило. Въпреки това жалбоподателят няма право да ползва производството за международна закрила за да осигури основание за пребиваване на територията на страната, тъй като целта на производството е друга. Посочените обстоятелства само потвърждават тезата на административния орган, че като е наясно с общоизвестни факти, жалбоподателят е съставил бежанска история в удобен за него момент.

Необосновани са твърденията в жалбата, че органът не е разгледал относими към личното положение на жалбоподателя обстоятелства, които по същество са идентични и без промяна с възприетите от съда и към последното съдебно заседание. Правилно е преценено, че представените призовки не доказват преследване по причините, обосноваващи предоставянето на статут на бежанец, а само обстоятелството, че е призован да служи военната си служба. Без основание са твърденията, че само поради факта, че руски гражданин е призован да отбие редовната

си военна служба - като наборник, и поради образованието си - инженер, ще бъде изпратен на първа линия на фронта в У.. Публичната информация в това число на адвокати правозащитници и на правозащитни организации - обсъдени по-горе, не сочат данни за принуда. Преценката на доказателствата в негативен аспект не може да се определи като допуснато процесуално нарушение на чл.35 АПК или чл. 75, ал.2 ЗУБ при постановяване на оспореното решение. Настоящият съд като първа съдебна инстанция, компетентна да разгледа жалбата и въпроса дали следва да бъде предоставена международна закрила на жалбоподателя (по арг. от чл.46, пар. 3 от Директива 2013/32 /ЕС), по същество не установи нови обстоятелства за жалбоподателя и относими към предвидени основания за предоставяне на статут по ЗУБ. Не е допуснато поради това и процесуално нарушение на посочените разпоредби чл.35 АПК или чл. 75, ал.2 ЗУБ, при постановяването му.

На основание, всичко изложено за установеното към момента на устните състезания по делото, следва да се приеме за обосноваван извода в оспореното по делото решение, че по отношение на Б. П. А., не са налице предвидени в закона основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, с оглед на което постановеният отказ да се предостави такъв статут е правилен. Решението е издадено от компетентен орган, предвид представената заповед № 03-15/03.05.2022г., с която на Д. К., заместник председател на ДАБ - МС, от председателя на ДАБ са делегирани правомощия по чл.48, ал.1 т.1-4 ЗУБ с изключение на правомощието да отнема международна и временна закрила. В обхвата на така делегираната компетентност е включено и правомощието на органа да разглежда молби за международна закрила и да постановява откази по тях.

В обобщение, следва извод за законосъобразност на постановеното с оспореното решение, неоснователност на жалбата по делото и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ, с оглед на което и на основание чл.172 , ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. П. А. с ЛНЧ 70001847601, гражданин на Русия, [дата на раждане] в Русия, подадена срещу Решение №2433/06.02.2023г., издадено от Д. К., зам. председател на Държавна агенция за бежанците, с което на основание чл. 75, ал.1 т.2 и т.4 от Закона за убежището и бежанците е постановен отказ да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут, по молба на лицето с с вх. № РД 09-1988/18.04.2022г.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд

- с касационна жалба и в 14 дневен срок от съобщаването му.

Съдия: